

Весняне сонечко, наче поцілунок мами, — ніжне та турботливе.

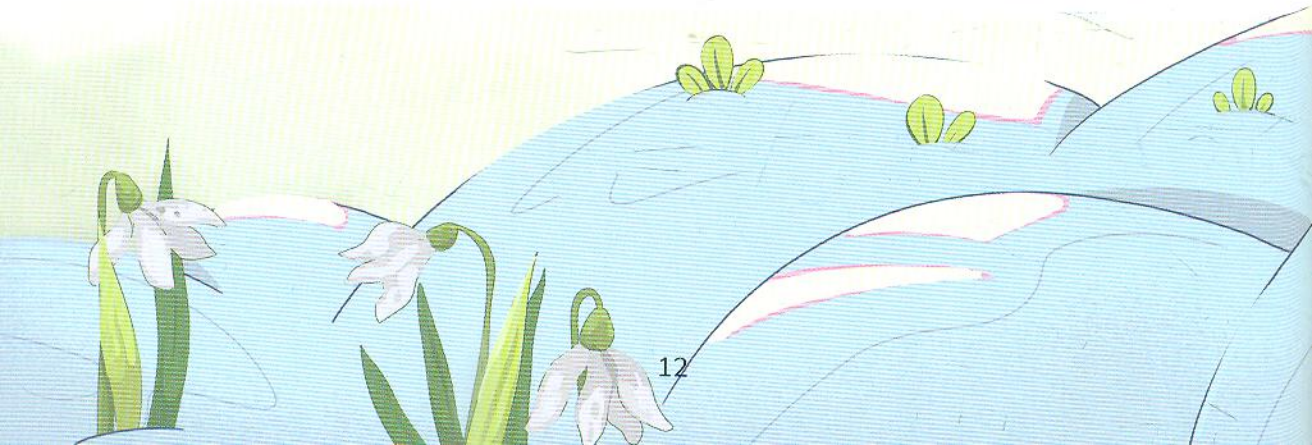
Замружую очі й підставляю свої щічки для весняних поцілунків. Уся природа і я так довго чекали на весну.

Ми з мамою йдемо до лісу. На голих гілках дерев помічаю перші бруньки — такі маленькі й тендітні, загорнуті в шкірясту луску, наче в долоньки. І ледь-ледь на кінчику бруньки вже визирає перше яскраво-зелене листя, покрите ніжним пухнастим ворсом. Усі гілочки стрімко тягнуться до сонця — до тепла та поцілунків.

Соловейко своїм дзвінким співом кличе весну й пробуджує кожне живе створіння в лісі. Природа оживає.

Ось вони. Підсніжники білосніжною ковдрою вкрили землю. Неможливо відвести очей — ніби наречену, святково прикрасили ліс ці перші весняні квіти.

Присіли поряд і милуємося, зачаровано спостерігаємо за мистецтвом природи.

Підсніжники, або просерен — лісова коштовність, скарб, вони занесені в Червону книгу, їх не можна зривати.

Трохи далі визирають синьоокі проліски й сяють під теплими променями весняного сонця. У глибині лісу ховаються галяви цих тендітних квітів. Вони тягнуть догори свої ніжні суцвіття, виглядаючи з-під сухого торішнього листа.

Аж бачимо, над блакитною галявиною пролісків пурхають жовті метелики. Це ж лимонниці — яскраві сонячні комахи, що запилюють перші весняні квіти. То сідають на суцвіття, то ніжно злітають, ніби танцюючи. Здається, що метелики розповідають квітам свої зимові сни. Від сонячних променів їхні жовті крильця стають ще яскравішими, прикрашаючи весняний ліс, який тільки починає розпускати зелень.

Віє вітерець, ласкаво граючись з ніжними метеликами.

Поволі плывуть білясті хмари — подекуди затуляючи сонце. Але воно знов і знов визирає, весело підморгуючи мені.

Пахне корою дерев, вологою землею та першими травами.

Під ногами шурхотить старе листя, що лишилося з осені. Так тихо, що чути лише наші м'які кроки.

Лунають співи різних птахів, переливаючись в одну симфонію. Ці звуки доповнює шемріт верхівок сосен, які гойдаються від поривів вітру: «Ш-ш-ш».

Слухаємо музику лісу, крок за кроком, глибоко дихаємо красою весни.

Мама усміхається, і я відчуваю радість від тепла її сміху. Обіймаю маму. Вона міцно обіймає мене навзаєм.

Так затишно та спокійно. Ніжно й красиво. У люблячих обіймах мами та весни.

Вдих-видих. Вдих-видих. Збережу у своїй скарбничці цей чарівний день.

